

ת"פ 45350/07/14 - מדינת ישראל נגד יוסף אלימלך

20 נובמבר 2014

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 45350-07-14 מדינת ישראל נ'
אלימלך(עציר)
45377-07-14

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
יוסף אלימלך

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונית כאשי

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד שטרצר

גזר דין

בתאריך 23.7.14 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של דרישה באיומים של רכוש לפי סעיף 404 לחוק העונשין. במקביל להגשת כתב האישום הגישה התביעה בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים. סופו של דבר שהנאשם נעצר עד תום ההליכים ומשפטו התקיים בעודו עצור.

על פי כתב האישום, עולה כי בתאריך 10.7.14 סמוך לשעה 12:40 בצהריים, נכנס הנאשם לסניף בנק אוצר החייל בעיר ראשון לציון, ניגש לכספרית בבנק ומסר לידיה פתק ובו נכתב: "תביאי לי את הכסף ותהיי בשקט". הכספרית הגיבה בצרחה אשר הניסה את הנאשם מהבנק.

ההליכים בתיק זה התקיימו לפני במסגרת דיונית המכונה "מוקד פלילי". בדיון שהתקיים לפני ביום 13.11.14 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע על פי הודייתו בעבירה המיוחסת לו, כמצוין לעיל. בהעדר הסדר טיעון, אף לא כזה המתייחס למתחם ענישה בין התביעה לנאשם, טענו הצדדים לעונש, כפי המכונה במקומותינו "טיעון חופשי".

בא כוח התביעה, בטיעונו לעונש הפנה תשומת הלב, לעברו הפלילי של הנאשם, אשר אף על פי שאינו מכביד, מצביע

עמוד 1

על כך, שהנאשם נדון פעמיים בבית המשפט בגין עבירות פליליות, לראשונה בבית משפט לנוער ביום 14.11.05 בגין עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, שם הסתיים ההליך באי הרשעת הנאשם, בקנס, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלונן, ובבית משפט זה, נדון ביום 15.9.09, בגין עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה משנת 2008, בו הושת על הנאשם עונש של קנס ומע"ת.

בא כוח התביעה עמד על חומרת העבירה שביצע הנאשם שהיא למעשה ניסיון לשוד בנק ומשום כך על חומרת העונש שיש להשית על הנאשם. בא כוח התביעה הציג אסמכתאות לפיהן מתחם העונש ההולם - תיבות מילים שהוכנסו למשפטנו בתיקון 113 לחוק העונשין - ובנסיבות המקרה, בתוך המתחם העונש ההולם הוא מאסר למשך 20 חודשים.

בא כוח הנאשם, בטעונו לעונש, ביקש למתן הטענות באשר לחומרת המעשה. לפי דבריו מדובר במעשה שניתן להגדירו בלתי מתוחכם, של בחור צעיר, אשר משום מצוקה כלכלית אליה נקלע ביצע מעשה שטות זה. הסניגור הציג פסיקה ואסמכתאות המובילות לעונשים קלים, הרבה יותר מאלה אשר להם עתר התובע.

בבואי לגזור דינו של הנאשם שלפני, מצאתי לפתוח במספר מילים אם כי ללא הכברתן, באשר לתיקון 113 לחוק העונשין. תיקון 113 לחוק העונשין, הביאנו לגזור דינו של אדם באופן טכני הקשור במספרי חודשים, כפי עונשים שנגזרו בפסקי דין אחרים. אלא שגזירת הדין במשפט הפלילי הינה מעשה משפטי אינדיבידואלי, לעיתים על גבול האינטימי. כל מקרה לגופו ובמיוחד לגופו של האדם. הדוגמאות שמא האסמכתאות שהובאו על ידי הצדדים מתאימות למקרים הרלבנטיים שבהם נדונו אותם נאשמים, אך לא למקרה שלפני, או למצער לא באופן מכריע.

לפני עומד לדין, בחור צעיר, שעברו הפלילי אינו מכביד, אשר משום מעשה שטות אשר להתרשמותי מעשה ילדותי הוא, הנובע מאישיות בלתי בשלה וילדותית, החליט כי לנוכח הפרסומים בתקשורת בדבר מקרים אחרים, יעלה בידו "לשדוד" בנק באמצעות פתק. אלא שסוף המעשה מצביע על תחילתו ועל האדם העומד לדין. משפרצה פקידת הבנק בצעקות - נמלט הנאשם. מעבר לכך, נתפס סמוך ומיד לאחר מכן. עולה מן המקובץ כי אין לפנינו שודד בנק מטיל אימה ופחד על הציבור אלא צעיר שעשה מעשה טיפשי ואווילי.

אכן, מהבחינה האובייקטיבית מעשהו של הנאשם חמור. מקרים אלה של הוצאת כספים מבנקים באמצעות פתק שהעבריין מציג לפקידת הבנק, תופעה המכונה "שוד באמצעות פתק" מוכרת לנו, לצערנו. יש ומקרים אלה יסתיימו באסון ובקטילת חיי אדם, במיוחד עת יתערב באירוע שוטר או מאבטח. אין להקל ראש, ואיני מקל ראש שמא הדבר יתפרש מהאמור לעיל. כל שאומר אני הוא שאין לנתק המקרה מעובדותיו ונסיבותיו. ולדעתי נסיבות המקרה שלפני אין ברף חומרה גבוה.

שמעתי בקשב רב דברי אמו של הנאשם. אני בא לכלל מסקנה כי מדובר באשה שעשתה הכול מבחינתה כדי לגדל ילדיה, בלי עזרה רבה אלא בכוחות עצמה תוך השקעת מאמצי הישרדות רבים. בתוך כך, נראה כי על רקע נסיבות אלה, ועל רקע אישיותו של הנאשם כמו נתוני האישיים הנמוכים יחסית, התדרדר הנאשם למעשה זה.

אני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפני על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הוא מאסר שבין 6 חודשים שיש וירוצה בעבודות שירות עד כדי מאסר למשך 18 חודשים. חשוב להדגיש, שמא העיסוק במספרי חודשי מאסר ירחיק אותנו מהדיון האמיתי בחומרת מעשה הנאשם: מעשהו של הנאשם, הוא בפועל מבטא עבירת שוד. במקרים רבים אחרים ראתה התביעה להגיש כתבי אישום הנובעים ממעשים אלה של "שוד באמצעות פתק" - בעבירות שוד. במקרה דנן, מצאה התביעה המשטרית, או שמא אומר הפרקליטות, לנוכח ריבוי גורמי התביעה הפלילית במקומותינו, להגיש כתב אישום בעבירה של דרישת נכס באיומים, שהיא עבירה קלה יותר מעבירת השוד. אין בכך כדי להקהות מחומרת מעשהו של הנאשם חומרה המחייבת החמרה בדיון.

אילו היה לפני תסקיר משירות המבחן, יכול הייתי למצוא דרכי ביתר בהירות בעת גזירת הדין. בנסיבות המקרה עת שוהה הנאשם במעצר עד תום הליכים, וכאשר העומס על שירות המבחן רב ביותר, ברור הוא מדוע לא עתר הסניגור לדחיית הדיון עד לקבלת תסקיר שירות המבחן. משום כך, כל שיש לפני הן עובדות ונסיבות המקרה, טיעוני הסניגור ודברי אמו של הנאשם שאני מקבלם כרקע לגזר הדין. משום כך, אני סבור כי העונש בתוך המתחם שהצגתי לעיל הוא בתוך. אני סבור כי במקרה זה לא יהא ראוי לגזור על הנאשם עונש שאינו מאסר בפועל "ממש" בהעדר מרכיבי שיקום רלבנטיים, או מרכיבי הקלה בעונש אשר יובילו לאי גזירת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

אשר על כן, אלה העונשים שאני גוזר על הנאשם:

9 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה מיום מעצרו של הנאשם 10.7.14.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה נגד הרכוש למעט עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

קנס בסך 3,000 ש"ח או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.15.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ה, 20/11/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה